

[Udenrigsministeren.]

kede ministerdrøftelser, det må hver minister gøre for sig, men jeg kan sige, at der er ikke i dette øjeblik nogen af de otte EF-lande, der følger os.

Hvad angår spørgsmålet om behandlingen i FN, mener jeg, det er for tidligt at tage stilling. Vi aner ikke, hvordan problemerne bliver taget op. Det er klart, det må påvirke vores stilling, at vi nu er i en ny situation og har kontakt med begge koreanske stater, men jeg kan ikke sige endnu, hvordan vi vil tage det op.

Endelig nævnte hr. Stinus spørgsmålet om Vietnamgenopbygningen. Vi har øremærket, for at bruge det udtryk, som jeg har oplyst før også i nævnet, ca. 85 mill. kr. for det finansår, vi nu er inde i, til genopbygning, og det er en selvfølge, at dette beløb vil blive brugt til alle dele af Vietnam, uden hensyn til hvem der kontrollerer de pågældende områder. Der vil i meget nær fremtid blive sendt en mission ud fra Danmark. Vi har spurgt både Nord og Syd for nogen tid siden, og vi har fået accept fra begge sider. Der bliver nu sendt folk over for på stedet at gennemgå behovene og se, hvad der er mest rimelighed i at påtage sig som dansk opgave.

Det nordiske koordinerer vi ved regelmæssige møder, men jeg tror i og for sig ikke på en samlet nordisk indsats. Det var der jo optræk til tidligere, men så vidt jeg husker, var det i min forgængers tid, eller var det endda forinden, at det blev slået lidt ensidigt i stykker. Jeg skal være høflig mod det andet nordiske land, der gjorde det, og lade være at nævne det, men det er måske nok lidt svært at stable det på benene igen. Vi søger i hvert tilfælde for en rimelig koordination nordisk.

Vi har også givet udtryk for, at vi meget gerne deltager i en FN-indsats, men som hr. Stinus også ved, er det tvivlsomt, om de vietnamesiske stater, i hvert fald Nordvietnam, er interesseret i hjælpen i FN-form. Vi er imidlertid parat til, hvis de er det, også at tage del dér.

Hr. Gert Petersen gav udtryk for, at mit indlæg var „vasket i klor“. Nu har jeg ikke meget forstand på forurening, men i disse foreningstider kan det vel egentlig ikke være det værste, at man gør et indlæg appetitvækkende og gør det egnet til, at man

kan tage imod det, i stedet for at fremsætte det i en form, der ikke rigtig egner sig dertil. Det kommer selvfølgelig lidt an på, hvilket formål man ser for en udenrigspolitisk debat, men jeg synes sådan set, det kan være en ganske fornuftig foranstaltning.

Hr. Gert Petersen bebrejdede endnu en gang NATO, at man var blevet klogere siden 1954-55. Nu er jeg ikke så interesseret i historie på dette punkt, hvad citerer angår, som hr. Robert Pedersen, der var heroppe før, men jeg er da sikker på, at hvis jeg så, hvad hr. Gert Petersen sagde om udenrigspolitik i 1954-55, så kunne jeg også finde punkter, hvor han var blevet klogere, eller rettere sagt: jeg ved, at der er punkter, hvor han er blevet klogere. Jeg kan ikke forstå talen om, at NATO har kastet noget over bord, fordi man netop følger med udviklingen. Jeg kunne forstå, hvis hr. Gert Petersen ville stå op og sige her: jeg er modstander af NATO, jeg har altid været modstander af NATO, og jeg må dog i hvert tilfælde bebrejde NATO, at man ikke engang kan følge med udviklingen. I stedet for sker der det, at alliancen formår hen ad vejen at følge udviklingen, som hr. Hartling bl. a. nævnte eksemplet på fra Reykjavikmødet i 1968; det kan man dog i hvert tilfælde ikke bruge på den måde, det skete. Her lægger jeg — og det må hr. Gert Petersen ikke tage mig ilde op, for jeg sætter megen pris på at drøfte udenrigspolitik med hr. Gert Petersen — mere vægt på Brandts vurdering af, hvad NATO-medlemskabet har betydet for hele hans afspændingspolitik, og de ord er jo ganske klare.

Jeg var glad for, at hr. Gert Petersen også for sit vedkommende understregede, at han ikke havde forstået, at Kissinger ville koble Japan på det militære. Om jeg måske burde have nævnt det politiske, det tør jeg ikke sige; jeg vil i hvert tilfælde ikke stå her og afvise hr. Gert Petersens tanker på det punkt, det er noget, vi alt sammen skal studere nærmere, men det militære er vi altså enige om.

Hvad spørgsmålet om Helsingfors angår, skal jeg kun komme ind på to punkter. Det første er, om vi skulle have gjort os til talsmænd for dette med de menneskelige kontakter. Hr. Gert Petersen citerede den sikkerhedspolitiske rapport, som en gruppe under socialdemokratiet har udarbejdet. Jeg